

Nasze sprawy i sprawki

Gazetka uczniów Szkoły Podstawowej nr 2
z Oddziałami Integracyjnymi w Błoniu
Numer 2

Kwiecień 2010 rok

ALLELUJA!

**Z okazji świąt Wielkiej Nocy
wszystkim Nauczycielom, Uczniom i Rodzicom,
składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia, szczęścia
i wszelkich błogostawieństw na co dzień od
Zmartwychwstałego Chrystusa.**

Redakcja

W numerze znajdziecie:

Str. 2, 3 – Wielkanoc w moim domu
Str. 4 – Jak dawniej obchodzono święta wielkanocne
Str. 4 – Czasami piszemy wiersze: „Wielkanoc”
Str. 5 – Tradycje wielkanocne na świecie
Str. 6 – Savoir vivre przy świątecznym stole
Str. 7 – Pisanka z moich snów
Str. 8 – Konkurs wielkanocny
Str. 9 – Na czym ma polegać nasza odpowiedzialność
Str. 10 – Co na temat odpowiedzialności mówią inni
Str. 11, 12 – Wywiady z pracownikami naszej szkoły
Str. 13 – Dobry humor nie tylko od święta
Str. 14 – Kalendarium i motto kwietniowe

Wielkanoc w moim domu

Wielkanoc (Pascha, Niedziela Wielkanocna) – najstarsze i najważniejsze święto chrześcijańskie, upamiętniające zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Poprzedzający ją tydzień, stanowiący okres wspominania najważniejszych dla wiary chrześcijańskiej wydarzeń, nazywany jest Wielkim Tygodniem. Ostatnie trzy doby tego tygodnia: Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielka Sobota i Niedziela Zmartwychwstania znane są jako Triduum Paschalne.

W chrześcijaństwie wprawdzie każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa, ale Niedziela Zmartwychwstania jest z nich najbardziej uroczysta. Podczas soboru nicejskiego w 325 roku ustalono, że będzie się ją obchodzić w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca. Wielkanoc jest więc świętem ruchomym: może wypaść najwcześniej 22 marca, zaś najpóźniej 25 kwietnia. Z datą Wielkanocy powiązany jest termin większości ruchomych świąt ogólnie chrześcijańskich i katolickich, m. in. Środa Popielcowa, Wielki Post, Triduum Paschalne, Wniebowstąpienie Pańskie, Zesłanie Ducha Świętego, Boże Ciało i inne. Po wprowadzeniu kalendarza gregoriańskiego znów pojawiły się odmienności: w prawosławiu Wielkanoc obchodzi się bowiem zgodnie z kalendarzem juliańskim.

Wielkanoc, tak jak inne święta, niesie ze sobą wiele tradycji. W każdej rodzinie są różne zwyczaje. Tak jest również w mojej rodzinie.

Pierwszą tradycją jest robienie palm wielkanocnych (zwykle robimy je sami). Następnie pieczemy wspólnie ciasta, takie jak babka wielkanocna, mazurek, makowiec, sernik, i nasz specjał – jabłecznik. (Moim zdaniem jest to najlepszy jabłecznik na świecie). Po pieczeniu ciast robimy wielkanocne porządki. W piątek wieczorem malujemy jajka. Po malowaniu jajek robimy święconkę (potocznie zwany koszyczek), w której są pisanki, cukrowy baranek, czekoladowy zajaczek, sól i pieprz, ozdobiony gałązkami borówek. Z tą święconką idziemy później do kościoła, aby ją poświęcić.

Wielka Niedziela jest pierwszym dniem wielkanocnego okresu świątecznego, zwanego oktawą wielkanocną. Okres Wielkanocny rozpoczyna się Wigilią Wielkanocną. Czas wielkanocnej radości trwa w liturgii 50 dni i kończy się niedzielą Zesłania Ducha Świętego.

Kolejnym zwyczajem wywodzącym się ze starosłowiańskiego święta Jarego jest śniadanie wielkanocne, które zjadamy najczęściej u moich dziadków, rodziców mojej mamy.

Rozpoczynamy je od podzielenia się jajkiem z koszyczka wielkanocnego. Moim zwyczajem od prawie dziesięciu lat jest zjadanie, po śniadaniu, cukrowemu barankowi głowy.

Po niedzieli jest lany poniedziałek. Lubię ten zwyczaj, ponieważ wszyscy biegają i polewają dziewczyny wodą. Nasz blok i nasze okna są co rok polewaną wodą przez straż pożarną. Z reguły poniedziałek spędzamy z moją babcią – mamą taty. Wieczorem wracamy do domu. Po kolacji idziemy spać i tak kończą się święta wielkanocne.

Patryk Wyrzykowski

Pilnuję, żeby obudzić się pierwszy

Święta wielkanocne w moim domu obchodzimy uroczyście. W Wielką Sobotę z rodzicami idę do kościoła poświęcić pokarmy w koszyczku oraz odwiedzamy Grób Pana Jezusa. W pierwszy dzień świąt po porannej Mszy Świętej zasiadamy do świątecznego śniadania, przy którym dzielimy się poświęconym jajkiem, składając sobie wzajemnie życzenia. Po śniadaniu idziemy na spacer i do babci. W drugim dniu jest śmiesznie, wesoło, ponieważ od samego rana polewamy się wodą. Najczęściej to ja pilnuję, żeby obudzić się pierwszy i biegnę do rodziców, aby ich oblać wodą.

Bardzo lubię Wielkanoc, ponieważ jest świątecznie i rodzinie.

Adrian Mateusiak

Po śniadaniu idziemy na Mszę Świętą

Wielkanoc spędzam zawsze z rodziną. W pierwszy dzień świąt jemy uroczyste śniadanie, które składa się z wcześniej poświęconych potraw. Po śniadaniu idziemy do kościoła na Mszę Świętą. Po powrocie z kościoła zasiadamy do obiadu, po którym wychodzimy na długi, wiosenny spacer.

W drugi dzień świąt oblewamy się wodą i jedziemy odwiedzić bliską rodzinę.

Kasia Poncyljusz

... bo bardzo ich kocham

Wielkanoc w moim domu jest miła i radosna. Wcześniej pomagam mamie w przygotowaniu świątecznych potraw: białego barszczu i bigosu, a także w pieczeniu babeczek i kruchych ciasteczek. W Wielką Sobotę idę ze święconką do kościoła. W koszyczku mam jajka, kiełbasę, wędlinę, cukrowego baranka, żółtego kurczaka, sól i pieprz.

W niedzielę wielkanocną, po porannych rezurekcjach, całą rodziną zasiadamy do uroczystego śniadania.

W „lany poniedziałek” trochę oblewamy się wodą, ale nie lubię tego zwyczaju, bo jest mokry i nieprzyjemny. Lubię za to spotykać się z dziadkami, bo ich bardzo kocham.

Natalia Janiak

Szkoda, że następne święta za rok

Święta Wielkanocy rozpoczynamy od Wielkiej Soboty. Wtedy razem z siostrą idę do kościoła ze święconką. Koszyczek przygotowuje nam mama, wkładając do niego jaja, sól, kiełbasę, baranka, kawałek ciasta i chleba.

Następnego dnia, czyli w niedzielę rano, wszyscy w domu dzielimy się poświęconym jedzeniem, a potem jedziemy w goście do mojej prababci, która skończyła już 95 lat. Do prababci przyjeżdża cała rodzina, czyli około 30 osób. Pierwszy dzień świąt spędzamy więc w gronie rodzinnym. Jest bardzo miło i wesoło. Po obiedzie, późnym wieczorem, wracamy do domu.

Następnego dnia jest mój ulubiony dzień, czyli Lany Poniedziałek. Wtedy od samego rana leję wodą siostrę i rodziców. Jest bardzo fajnie.

Święta mijają szybko. Szkoda, że następne są dopiero za rok.

Mikołaj Sijka

Najprzyjemniejszy jest „lany poniedziałek”...

Przygotowania do świąt wielkanocnych rozpoczynamy trochę wcześniej. Wysiewamy do małej doniczki nasiona zbóż: owsa albo żyta. Z tego wyrasta nam soczysta „zielona trawka”, którą potem ozdabiamy świąteczny stół.

Następnie razem z mamą zabieramy się do malowania pisanek. Kilka jajek farbujemy w wywarze z cebuli. Następnie igiełką wydrapujemy różne wzorki. Inne ozdabiamy za pomocą flamastrow i kredek, a na pozostałe przyklejamy naklejki.

W Wielki Piątek przygotowujemy przysmaki na święta: ciasta, wędliny, bigos i inne dobre rzeczy. Wieczorem wyjmujemy koszyczek pięknie przystrojony, w którym będziemy święcić pokarmy. Wkładamy do niego pisanek, baranka, kiełbasę, kawałek chleba i ciasta, masło, sól i pieprz. W Wielką Sobotę jedziemy z koszyczkiem do kościoła, żeby poświęcić pokarmy. W świąteczną niedzielę wstajemy bardzo wcześnie i udajemy się do kościoła na mszę rezurekcyjną. A potem przez cały dzień świętujemy. Jemy przysmaki, które przygotowywaliśmy, i spotykamy się z krewnymi.

Najprzyjemniejszy jest drugi dzień świąt, czyli „lany poniedziałek”, bo od rana polewamy się wodą. Jest przy tym wiele śmiechu i zabawy. I jeżeli dopisuje pogoda, to całą rodziną wybieramy się na spacer.

Kasia Kujawska

Dni pełne zabawy

W Wielkanoc moja rodzina szykuje święconkę składającą się z pisanek, cukrowego baranka, plastikowego kurczaczka, chleba, soli i pieprzu. Potem idziemy razem do kościoła poświęcić pokarmy. Po powrocie gramy w gry planszowe i wesoło się bawimy.

Następnego dnia zapraszamy rodzinę na uroczyste śniadanie i dobrą zabawę.

W świąteczny poniedziałek urządzamy wycieczki po okolicy i bawimy się na dworze. Przez kolejne dni odwiedzamy bliższych i dalszych znajomych.

Weronika Wadecka

JAK DAWNIEJ OBCHODZONO ŚWIĘTA WIELKANOCNE?

Wielkanoc od zawsze była najradośniejszym świętem w kościelnym roku liturgicznym. Po ciężkim i długim czasie Wielkiego Postu, kiedy się jadło tylko żur i śledzie, wszyscy z upragnieniem oczekiwali świąt.

Niedziela Palmowa, zwana także Kwietną lub Wierzbą, była wstępem do tych uroczystości. Wierzono, że palma wielkanocna miała chronić ludzi, zwierzęta, domy i pola przed czarami, ogniem i wszelkim złem. Istniał zwyczaj połykania bazi, aby nie cierpieć na ból głowy i gardła, a po nabożeństwie chłostano się poświęconą palmą. Do wielkich przygotowań świątecznych należało: porządki domów i gospodarstw oraz ozdobienie ich kwiatami i zielonymi gałązkami, malowanie szlaczków na ścianach, przyklejanie malowanek i wycinanek na ścianach. Pod sufitem zawieszano pająki ze słomy, wydmuszek, kolorowych papierków i na podwórzu wysypywano wzory z piasku. W Wielki Czwartek i Wielki Piątek gospodynie przygotowywały świąteczne potrawy: pieczono chleby i baby drożdżowe, ciasta, mięsa. Wędzono kielbasy, szynki, gotowano bigos, ubijano masło, z którego rzeźbiono baranka na stół wielkanocny (przez cały następny rok poświęcone masło służyło jako lekarstwo). Podczas nocy z Wielkiego Czwartku na Wielki Piątek wykonywano wielką kukłę, która symbolizowała Judasza. Wieszano ją wysoko, szarpano, bito, a następnie wysypywano z niej słomę, podpalano i topiono w stawie.

Święcenie pokarmów w Wielką Sobotę odbywało się w domach, gdyż ksiądz święcił wszystkie pokarmy, które przygotowała gospodyni.

W Niedzielę Wielkanocną dzwony kościelne brzmiały bardzo głośno i w szczególny sposób, informując o wielkim wydarzeniu. Towarzyszyły im strzały ze strzelb, armat i petard, aby obudzić świat do życia. Na śniadaniu wielkanocnym królowało jajo, którym dzielono się, składając sobie życzenia. Na wsi panował zwyczaj obdarowywania się pisankami. Dorośli chowali w ogrodzie koszyki z jajami i słodyczami, a dzieci w niedzielę poszukiwały ich. W poniedziałek następował *Dzień Świętego Lejka*, czyli lany poniedziałek, który na nikim nie mógł zostawić suchej nitki. Po dyngusie chodzono z kogutem, który głośno piał. Takie wizyty zapewniały odwiedzanym rodzinom zdrowie i pomyślność. Także w poniedziałek o świcie gospodarze kropili swoje pola wodą święconą, zegnali się znakiem krzyża i wbijali w ziemię krzyżyki z palm, aby zapewnić urodzaj i pomyślność.

Adam Wójcik

Wielkanoc

Kiedy tylko zobaczysz bazie na drzewach –
Wielkanoc.

Kiedy ptak w parku miejskim zaśpiewa –
Wielkanoc.

Gdy parafianie święcą baranki -
Wielkanoc.

Gdy nowe życie wychodzi z pisanki -
Wielkanoc.

Kiedy w kołysce dziecko się budzi -
Wielkanoc.

Gdy wychodzimy z domów do ludzi –
Wielkanoc.

Gdy zrozpaczony widzi nadzieję-
Wielkanoc.

Gdy ciężko chore dzieci się śmieją-
Wielkanoc.

W dniu radości, w dniu wspaniałym,
witaj Jezu Zmartwychwstały!

Mariola Siedlecka

Na zdjęciu:
Pisanki wykonane przez
uczniów klasy IV c.

Jak byśmy świętowali Wielkanoc, gdybyśmy nie byli Polakami?

Wielkanoc jest najważniejszym świętem chrześcijańskim, które obchodzimy na pamiątkę zmartwychwstania Pana Jezusa. W polskich domach ze świętem tym wiąże się wiele tradycji i obyczajów. Najważniejsze to adoracja grobu Pana Jezusa, święcenie pokarmów, palmy wielkanocnej oraz malowanie pisanek.

Nie we wszystkich krajach obchodzi się Wielkanoc tak samo.

USA

Amerykanie wierzą, że jajko ugotowane w Wielki Piątek, a zjedzone w Wielką Niedzielę przyniesie domownikom szczęście. Kupują i malują jajka, ale nie dzielą się nimi podczas świątecznego śniadania. Nie ma też tam tradycji święconek.

Czechy

W Czechach święta wielkanocne to przede wszystkim święto nadejścia wiosny. Podczas nabożeństwa ekumenicznego zapala się tam świece. Płomienie te symbolizują życie.

Szwecja

W Wielką Sobotę dziewczęta i chłopcy przebierają się za wiedźmy i składają wizyty sąsiadom. Obdarowują ich laurkami i dostają w zamian cukierki i inne słodkości.

Anglia

Wielkanoc w Anglii wiąże się z czterema dniami wolnymi od pracy. Szykuje się tam koszyczki z jedzeniem i zabiera ze sobą na przykład do parku.

Austria

W Austrii na świątecznym stole pojawiają się naleśniki. Do tego podawana jest sałatka z wędliny i warzyw. Deser świąteczny to krem serowy i powidła śliwkowe przyprawione rumem.

Francja

W Francji to przede wszystkim święto czekolady. Jajeczka, kurczaki, dzwoneczki, króliczki, koszyczki – na wystawach sklepów specjalizujących się w wyrobach kakaowych słodczy znajdziemy wszystkie możliwe cuda. Dzieci szukają swoich czekoladowych jajeczek w ogrodach i mieszkaniach, a rodzice sączą wino nad pieczenią jagnięcą – tak świętuje jeden z najbardziej laickich narodów Europy.

Włochy

Włosi przypisują już tradycji wielkanocnej o wiele większe religijne i, jak to Włosi, kulinarne znaczenie. Oprócz pieczonej jagnięciny, która ma przypominać o Baranku Bożym, każdy region ma swoje specjały. W Mediolanie piecze się ciasto Colomba, uformowane na kształt gołąbka, który ma przynosić dobre nowiny. Z kolei mieszkańcy Neapolu raczą się przepyszną Pastierą, po którą turyści zjeżdżają z całego świata.

Hiszpania

Katolicy stanowią ponad 80% ludności Hiszpanii, więc Wielkanoc jest tam największym, najbardziej uroczystym świętem religijnym. Nazwane zostało „świętem świąt” oraz „uroczystością uroczystości”. Obok tradycji związanych z nabożeństwami i spotkaniami rodzinnymi, pielęgnuje się zwyczaj obrazowania Męki Pańskiej – święta mają charakter teatralny, wręcz widowiskowy, odbywają się liczne przedstawienia drogi krzyżowej oraz procesje

Niemcy

Kulminacyjnym punktem obchodów Świąt Wielkanocnych w Niemczech jest Wielki Piątek. Jest on dniem ustawowo wolnym od pracy, przeznaczonym na wspólne modlitwy w kościołach towarzyszące złożeniu Pana Jezusa do grobu. Po zakończeniu nabożeństwa, wierni zapraszani są przez księdza na wspólny, symboliczny posiłek składający się z chleba, wina i wody.

Opracowanie: *Monika Gawart i Sandra Trzcńska*

Wielkanoc daleko stąd

Jak obchodzi się Wielkanoc daleko stąd, na przykład w Grecji i na Filipinach?

W Grecji Wielkanoc obchodzona jest bardzo uroczyście. W Wielkim Tygodniu obowiązuje ścisły post, który zabrania jeść mięsa i produktów mlecznych. Wtorek jest dniem poświęconym modlitwie i czytaniu Biblii. W środę Grecy zazwyczaj sprzątają swoje domy, a wieczorem idą na Mszę Świętą. Wielki Czwartek jest przeznaczony na malowanie jajek. Wielki Piątek to dzień żałoby. Zabronione jest wykonywanie wszelkich prac i jedzenie słodczy. W sobotę rozpoczyna się gotowanie potraw świątecznych, a po północy idzie się na Mszę Świętą, podczas której kapłan za pomocą świecy rozdaje święty ogień. Świece zostają zanoszone do domu.

Filipińczycy obchodzą święta wielkanocne zupełnie inaczej. Rozpoczynają się one w Wielki Czwartek. Odbywa się wówczas procesja, w której bierze udział dwunastu mężczyzn na symbol dwunastu Apostołów, którzy biczują się aż do krwi. Potem wielu Filipińczyków z rodzinami i przyjaciółmi bierze udział w odwiedzaniu siedmiu kościołów – liczba „siedem” ma symbolizować siedem słów wypowiedzianych przez Pana Jezusa na krzyżu. W Wielki Piątek ochotnicy przybijani są do krzyża, a niektórzy są tylko przywiązywani.

Michał Domański

ZANIM USIĄDZIEMY DO STOŁU

Savoir vivre przy świątecznym stole

Dawniej zasady obowiązujące przy świątecznym stole były bardzo rygorystyczne. Choć czasy się zmieniły, to warto pamiętać o dobrych manierach, by przy stole pokazać się z tej dobrej, kulturalnej strony i nie obrzydzać jedzenia innym. Przypomnijmy je sobie:

- Zasiadając do stołu zachowuj się tak, jak w eleganckiej restauracji.
- Siedząc przy stole, łokcie trzymaj przy sobie.
- Na talerz nakładaj sobie małe porcje.
- Nie nabieraj zbyt dużych kęsów na widelec.
- Po dania, które leżą daleko nie wolno sięgać przez cały stół, najlepiej poprosić o podanie potrawy kogoś, kto siedzi bliżej.
- Nie wolno przy stole wybrzydzać i grzebać w talerzu.
- Nie wolno dłubać sobie w zębach widelcem ani nożem.
- Niedopuszczalne jest przy stole mlaskanie, cmokanie, pociąganie nosem i wydawanie innych tego typu odgłosów...
- Serwetki leżące przy talerzach służą do wycierania ust. Nie wolno w nie wycierać nosa!!!
- Po skończonym posiłku należy powiedzieć „dziękuję”.

Jeszcze pięć ważnych rad, które mogą przydać się, przy organizowaniu wielkanocnego przyjęcia:

- Nakrywając do stołu, zadbaj o jego ładny wygląd i estetyczne podanie jedzenia. Na wielkanocnym stole dominuje zazwyczaj kolor żółty i zielony. Główną dekoracją są zwykle pisanki i wiosenne kwiaty. Do nich dobieramy kolorowe serwetki. Fantazyjnie złożone serwetki, wraz z kwiatkiem, można ułożyć obok talerza.
- Pamiętaj o tym, że na uroczyste przyjęcia zapraszamy gości z wyprzedzeniem. Starannie planujemy menu i wszystkie prace związane z przygotowaniem.
- Na przyjęcie należy zapraszać taką liczbę gości, jaką jesteśmy w stanie pomieścić i nakarmić. Goście nie mogą siedzieć ściśnięci jak śledzie w beczce!!!
- Po skończonym przyjęciu pamiętaj o sprzątnięciu ze stołu naczyń i absolutnie nie odkładaj tego na później!!!

Tamara Rochalska

PISANKA Z MOICH SNÓW

Jajko nie do stłuczenia

Pisanka z moich snów to jajko nie do stłuczenia. Na skorupce miałyby naklejone kurczaczki z kolorowego papieru. Niezmywalną farbą namalowany byłby biały baranek. Słońce wykleiłabym jest z plasteliny, a całe jajo byłoby kolorowe jak kwiat ☺. Pisankę obwiązałabym czerwoną wstążką, tak jak prezent świąteczny. W środku zamiast białka i żółtka miałyby słodkie i kolorowe cukierki, a ja zjadałabym się nimi ☺.

Oczywiste jest, że taka pisanka nie istnieje i można tylko pomarzyć, ale gdyby istniała to bym ją na poświęcenie zabrała na pewno ☺.

Laura Ploch

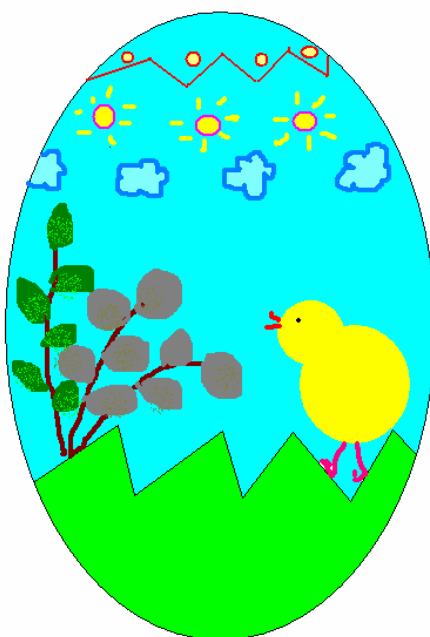
Pisanka do albumu rodzinnego

Narysuję Wam dzisiaj pisankę z moich snów. Chciałabym, aby wyszła mi ładnie.

Przygotuję jajko, bibułę lub krepinę, klej, nożyczki i taśmę bezbarwną. Przydadzą też się kredki i flamastry. Najpierw narysuję kontur i pokoloruję go. Na przykład na błękitno. Na tym tle ładnie będą wyglądały baze i trawka. Na trawce postawię żółtego kurczaczka. Udaje mi się całkiem nieźle. Dodam różne wzorki, będzie kolorowo. Przydałby się leciutki wietrzyk. Poruszałby listkami. No tak, ale skąd listki? Dorysuję więc jeszcze gałązkę.

Na koniec zrobię jej zdjęcie, które zamieszczę w albumie rodzinnym. Napiszę też wierszyk: „Pisaneć moc, nawet w noc”.

Weronika Skubiszewska

CO WIESZ O ŚWIĘTACH WIELKANOCNYCH?

Ten, kto uważnie czytał artykuły o tematyce wielkanocnej, szybko odpowie na poniższe pytania. Spośród podanych odpowiedzi do każdego pytania, trzeba wybrać jedną – poprawną.

1. Wielkanoc jest pamiątką:

- A. narodzenia Pana Jezusa
- B. zmartwychwstania Pana Jezusa
- C. Zesłania Ducha Świętego

2. Kiedy obchodzimy Wielkanoc?

- A. 25 grudnia
- B. w pierwszą niedzielę po pierwszej wiosennej pełni Księżyca
- C. następnego dnia po Wielkim Czwartku

3. Pokarmy święcimy w:

- A. Wielki Czwartek
- B. Wielki Piątek
- C. Wielką Sobotę

4. Dawniej wierzono, że aby nie miewać dolegliwości bólowych gardła i głowy trzeba:

- A. jeść tylko żur i śledzie
- B. połknąć bazię z palmy wielkanocnej
- C. zrobić porządki świąteczne

5. Co nie należało do przygotowań do Wielkanocy w polskich domach?

- A. malowanie szlaczków na ścianach domów
- B. chodzenie z dyngusem
- C. porządkowanie domów

6. Czym dzielimy się w czasie wielkanocnego śniadania?

- A. opłatkiem
- B. jajkiem
- C. wodą

7. Co jest częstą dekoracją stołu wielkanocnego?

- A. pisanki i wiosenne kwiaty
- B. bałwanki
- C. jesienne liście

8. Jak nazywa się uroczysta Msza Święta odprawiana w Wielką Niedzielę o godzinie szóstej rano?

- A. pasterka
- B. rekolekcje
- C. rezurekcje

9. W którym kraju w Wielką Sobotę dzieci przebierają się za wiedźmy i składają wizyty sąsiadom?

- A. w Anglii
- B. w Czechach
- C. w Szwecji

10. Naleśniki to główne danie na wielkanocnym stole w:

- A. Grecji
- B. Austrii
- C. USA

Podpisane kartki z poprawnymi odpowiedziami na pytania (numer pytania + odpowiednia litera) prosimy składać **do 30 kwietnia** u pani Anety Domurackiej w bibliotece szkolnej.

Wśród osób, które poprawnie odpowiedzą na wszystkie pytania, zostaną rozlosowane nagrody!

Na czym ma polegać nasza odpowiedzialność?

Mocny system wartości moralnych i umiejętność kierowania się nimi w życiu to najważniejszy kapitał, w jaki powinniśmy wyposażać młode pokolenie. Nauczenie dziecka wartości jest najważniejszym zadaniem wychowawczym dla rodziców i nauczycieli, ponieważ skłaniają nas one do zachowań, które są dobre dla wszystkich i nikogo nie krzywdzą. Jedną z najważniejszych wartości jest odpowiedzialność...

W wieku kilkunastu lat każdy młody człowiek zaczyna poznawać smak wolności, niezależności. Uczenie wolności jest zadaniem wychowawczym dla rodziców. U nastolatków pojawia się potrzeba usamodzielnienia się, przejawia się w próbach podejmowania decyzji, w działaniach podejmowanych na własną rękę. Eksperymentujący z wolnością (pseudodorosłością) młody człowiek jest narażony na różne pokusy złego korzystania z wolności.

Dla przeciętnego młodego człowieka takie sprawy jak decydowanie o własnym ubiorze, włosach, urządzeniu własnego pokoju, dysponowanie własnymi pieniędzmi czy wybór przyjaciół to jest bardzo odpowiedzialne działanie.

Warto dawać nastolatkom takie odpowiedzialne zadania (zrobić ważne zakupy, przygotować samodzielnie posiłek dla całej rodziny itp.). Nawet jeżeli efekt będzie nieco gorszy, niż gdybyśmy to zrobili my - dorośli, ważne w tym wszystkim jest okazane nastolatkowi zaufanie i doświadczenie przez niego odpowiedzialności.

Dużą siłę oddziaływania ma docenienie samodzielności i odpowiedzialności dorastających dzieci przy innych ludziach. Jeżeli nasze nastolatki poczują się w domu wolne, ważne i doceniane, nie będzie im tak bardzo zależeć na imponowaniu rówieśnikom (często negatywnie).

Wiąże się z tym sprawa odpowiedzialności za swoje czyny. Należy uświadamiać dorastającym dzieciom, że każde zachowanie ma swoje określone konsekwencje. **„Krycie” dzieci przez rodziców, ochranianie przed konsekwencjami czynów uczy nieodpowiedzialności i przyzwyczajają do bezkarności.** Choć z drugiej strony nadmierna kontrola i ograniczenie może niestety tylko zwiększać ryzyko zrobienia rodzicom na przekór. Dlatego nową wartością we wzajemnych relacjach powinno być wzajemne zaufanie. „Pozwalamy Ci, bo ufamy, że nas nie zawiedziesz”.

„Odpowiedzialność na co dzień”
– praca Tamary Rochalskiej z kl. IV c

Zaufanie do dziecka buduje się w oparciu o realne doświadczenia i próby. **Dziecko nie nauczy się czegoś z niczego.** Trudno bowiem brać odpowiedzialność za coś, czego do końca nie wiemy, czego do końca nie jesteśmy pewni.

Z psychologicznego punktu widzenia pozytywny obraz samego siebie i poczucie własnej wartości zwiększają dziecku szansę na przetrwanie trudnego okresu dorastania. Im mniej aprobaty i akceptacji dziecko otrzymało od rodziców, tym bardziej będzie szukać jej gdzie indziej - wśród rówieśników, w subkulturach itd.

Dlatego, **aby nauczyć dzieci odpowiedzialności, najpierw musimy my sami zdawać sobie sprawę z własnej odpowiedzialności za losy naszych dzieci.** Osobiste losy dziecka, jego droga życiowa, sukces zależą w znacznej mierze od tego, jak zostało ono ukształtowane i przygotowane do życia przez rodzinę.

Rodzice mogą dać swoim dzieciom poczucie własnej wartości. Na tej podstawie budować się będzie jego życiowa odwaga, wiara we własne siły, poczucie odpowiedzialności za swoje dokonania.

Wychowanie to budowanie dobra w człowieku. **Aby człowiek był dobry, musi najpierw w to uwierzyć.** Poszukajmy załączków dobra u naszych dzieci.

Monika Malik – psycholog szkolny

„Być człowiekiem to właśnie być odpowiedzialnym(...) To czuć, kładąc swoją cegłę, że się bierze udział w budowaniu świata”

Co by było...

...gdyby wczasowicz potłukł na plaży butelkę i nie usunął szkła? ...turysta rzucił niedopalek w lesie? ... lekarz wypisał niestarannie receptę i aptekarz wydałby zły lek?

Po odpowiedzi na postawione pytania, przeczytajmy jeszcze raz powyższy cytat ze słynnej książki francuskiego pisarza i pilota A. de Saint – Exupéry’ego „Ziemia, planeta ludzi”, będący wspaniałą refleksją na temat człowieczeństwa i związanej z nim odpowiedzialności.

Cytat ten stanowi też myśl przewodnią do słów innych znanych, żyjących w świecie wartości i mówiących o nim ludzi.

- *Odpowiedzialność to rzetelne wypełnianie swoich obowiązków, dbanie o dobro i zapobieganie złu, a także gotowość do ponoszenia konsekwencji swoich wyborów i zachowań.*
(Irena Koźmińska, Elżbieta Olszewska – „Z dzieckiem w świat wartości”)
- * *Człowiekiem prawdziwie moralnym jest ten, kto poczuwa się do winy i odpowiedzialności za popełnione zło.*
(Zofia Nałkowska – „Granica”)
- * *Odpowiedzialni jesteśmy nie tylko za to, co robimy, lecz i za to, czego nie robimy.*
(Laozi - chiński filozof, twórca taoizmu)
- * *Na zawsze ponosisz odpowiedzialność za to, co oswoiłeś.*
(Antoine de Saint-Exupéry – „Mały Księżę”)
- * *Człowiek jest odpowiedzialny nie tylko za uczucia, które ma dla innych, ale i za te, które w innych budzi.* (kard. Stefan Wyszyński)
- * *Ten, kto biernie akceptuje zło, jest za nie tak samo odpowiedzialny jak ten, co je popełnia.*
(Martin Luther King)
- * *Jako rodzice zawsze musimy mieć skrzydła wystarczająco duże, aby otoczyć nimi dzieci i osłonić je przed krzywdą czy bólem. To figuruje w naszym kontrakcie z Bogiem, kiedy bierzemy na siebie odpowiedzialność za ich życie.* (Jonathan Carroll)
- * *Ceną wielkości jest odpowiedzialność.* (Winston Churchill)
- * *Za wojnę są odpowiedzialni nie tylko ci, którzy ją bezpośrednio wywołują, ale również ci, którzy nie czynią wszystkiego, co leży w ich mocy, aby jej przeszkodzić.* Jan Paweł II (Karol Wojtyła)
- * *Bezwiednie popadamy w niewolę, ponieważ wolność kojarzy nam się z brakiem granic i odpowiedzialności.* (Paulo Coelho)
- * *Nie ma nic wspanialszego, niż znaleźć w życiu sens, poznać smak odpowiedzialności.*
(Jane Fonda – amerykańska gwiazda filmowa)

„Chciałabym, aby dzieci były szczęśliwe...”

Co chciałaby zwiedzić pani od przyrody? I jaką książkę zabrałaby na bezludną wyspę pani z biblioteki? Przeczytajcie uważnie, a dowiecie się.

Prezentujemy dalszy ciąg wywiadów z pracownikami naszej szkoły.

Pani Irena Tekieniewska – nauczycielka przyrody

Ulubione słowo: Wiosna.

Ulubione zajęcie: Praca w ogrodzie.

Ulubiona potrawa to... sernik, pierogi i pasztet własnej roboty.

Z którą sławną, współcześnie żyjącą osobą, chciałaby Pani spędzić dzień?
Nie wiem.

Z którą z postaci historycznych chciałaby Pani spędzić dzień? Z królową Kleopatram.

Ulubiona postać literacka: Jan Skrzetuski.

Co najbardziej chciałaby Pani zmienić na świecie? Chciałabym, aby dzieci były szczęśliwe.

Jakiego sportu chciałaby być Pani mistrzynią? Szachów.

Pani jeszcze nie spełnione marzenie to.... Aston Martin V12 Vantage.

Gdzie chciałaby Pani pojechać? Na Seszele.

Wybiera się Pani na bezludną wyspę i może zabrać tylko jedną książkę. Byłaby to ... „Ogniem i mieczem”

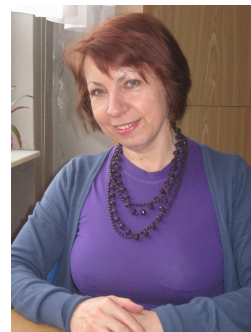
Ulubiony dźwięk: Ptasie trele.

Gdyby nie była Pani nauczycielem, to kim? Podróżnikiem lub archeologiem śródziemnomorskim.

Cechy, które najbardziej ceni Pani u ludzi to... uczciwość, serdeczność, empatia, odwaga.

Przyjaźń to... szacunek do drugiego człowieka, oddanie, otwarcie, umiejętność wybaczenia.

Pani najlepszym przyjacielem jest... rodzina.

Pani Aneta Domuracka – nauczyciel bibliotekarz

Ulubione słowo: Przyjaźń.

Ulubione zajęcie: Jazda samochodem.

Ulubiona potrawa to... makaron z brokułami i kurczakiem.

Z którą sławną, współcześnie żyjącą osobą, chciałaby Pani spędzić dzień? Z Benem Affekiem.

Z którą z postaci historycznych chciałaby Pani spędzić dzień? Z księciem Karolem.

Ulubiona postać literacka: Ania z Zielonego Wzgórza.

Co najbardziej chciałaby Pani zmienić na świecie? Żeby ludzie byli szczęśliwi.

Jakiego sportu chciałaby być Pani mistrzynią? Tenisa ziemnego.

Pani jeszcze nie spełnione marzenie to.... zagrać w popularnym serialu.

Gdzie chciałaby Pani pojechać? Do Tunezji.

Wybiera się Pani na bezludną wyspę i może zabrać tylko jedną książkę. Byłaby to ... „Na topie. Z Nowego Yorku do Hollywood”.

Ulubiony dźwięk: Muzyka.

Gdyby nie była Pani nauczycielem, to kim? Lekarzem.

Cechy, które najbardziej ceni Pani u ludzi to... szczerłość, życzliwość, lojalność.

Przyjaźń to... możliwość liczenia na kogoś w każdej sytuacji.

Pani najlepszymi przyjaciółmi są... Marta i Aneta.

WYWIADY

Co najbardziej lubi robić pani ze świetlicy? A jakie jest jeszcze nie spełnione marzenie pani z sekretariatu szkolnego?..

Pani Magdalena Bargiel – nauczycielka świetlicy szkolnej

Ulubione słowo: Słońce.

Ulubione zajęcie: Pielęgnacja roślin.

Ulubiona potrawa to... schabowy.

Z którą sławną, współcześnie żyjącą osobą, chciałaby Pani spędzić dzień? Z Michałem Bajorem.

Z którą z postaci historycznych chciałaby Pani spędzić dzień? Z Józefem Piłsudskim.

Ulubiony literat: Ksiądz Jan Twardowski.

Co najbardziej chciałaby Pani zmienić na świecie? Zburzyć Domy Dziecka.

Jakiego sportu chciałaby być Pani mistrzynią? Triathlon.

Pani jeszcze nie spełnione marzenie to.... mieć dwoje dzieci.

Gdzie chciałaby Pani pojechać? Do Grecji.

Wybiera się Pani na bezludną wyspę i może zabrać tylko jedną książkę. Byłaby to ... „Pięta Góra” Paulo Coehlo.

Ulubiony dźwięk: Śpiew ptaków.

Gdyby nie była Pani nauczycielem, to kim? Malarką.

Cecha, które najbardziej ceni Pani u ludzi to... lojalność.

Przyjaźń to... obdarowywanie czymś bezinteresownie.

Pani najlepszym przyjacielem jest... mąż.

Pani Sylwia Dzierlińska – kierownik gospodarczy

Ulubione słowo: Misiu.

Ulubione zajęcie: Pływanie.

Ulubiona potrawa to... rosół.

Z którą sławną osobą chciałaby Pani spędzić dzień? Z księdzem Twardowskim.

Którą postać historyczną ceni Pani najbardziej? Papieża Jana Pawła II.

Ulubiona postać literacka: Nie mam.

Co najbardziej chciałaby Pani zmienić na świecie? Aby ludzie byli szczęśliwi na co dzień.

Jakiego sportu chciałaby być Pani mistrzynią? Tenisa.

Pani jeszcze nie spełnione marzenie to.... nauczyć się jeździć na nartach.

Gdzie chciałaby Pani pojechać? Do Tajlandii.

Wybiera się Pani na bezludną wyspę i może zabrać tylko jedną książkę. Byłaby to... „Spacer biedronki”

Ulubiony dźwięk: Głosy ptaków.

Gdyby nie była Pani kierownikiem gospodarczym w szkole, to kim? Weterynarzem.

Cechy, które najbardziej ceni Pani u ludzi to... życzliwość, szczerłość, odwaga.

Przyjaźń to... zaufanie.

Pani najlepszym przyjacielem jest... pies.

Wywiady przeprowadzali uczniowie klasy IV c: Magda Nurzyńska, Tamara Rochalska, Weronika Skubiszewska, Sandra Trzcińska, Weronika Wadecka i Kuba Ziółkowski.

POŚMIEJMY SIĘ

Dobry humor, nie tylko od święta

Kolega mówi do kolegi:

- Wiesz, a mi sny spełniają się tylko do połowy.
- Czyli jak?
- No, bo raz śniła mi się kupa złota. Budzę się rano, kupa jest, a złota nie ma.

Opowiedziała: Monika Gawart

Jasio, Bartuś – Jąkała i Szymek jadą na motorze. Bartuś mówi:

- Szy... szy...
 - Szybciej? Dobra! Jedziemy szybciej!
- Po chwili Bartuś znowu zaczyna:

- Szy... szy...

Jasio odpowiada:

- Jeszcze szybciej? No, dobra.

Po minucie znowu:

- Szy... szy...

Zaskoczony Jasio wykrzykuje:

- Człowieku, stówa na liczniku i ty się nie boisz?!

A Bartuś na to:

- Szy... szy... Szymon spadł.

Opowiedziała: Tamara Rochalska

Przychodzi kobieta z trzema włosami na głowie do fryzjera i mówi:

- Proszę mi zrobić warkoczyk.
- Nie można, bo trzeci włos pani właśnie przed chwilą wypadł.

Na to kobieta:

- No to proszę mi zrobić koka.

Fryzjer: - Nie można, bo drugi włos właśnie przed chwilą wypadł.

Kobieta: - Trudno, pójdę w rozpuszczonych.

Opowiedziała: Laura Ploch

OD REDAKCJI:

- **Do 23 kwietnia** czekamy na Wasze prace do majowego numeru gazetki.
- Piszcie wiersze, opowiadania, sprawozdania, recenzje przeczytanych książek.
- Wykonujcie ciekawe zdjęcia.
- Zapraszamy do napisania artykułów na temat: „MOJA MAMA” oraz „PIĘKNO TO COŚ, CO NAS ZACHWYCA I CZYNI LEPSZYMI”.

Prace można przesłać pocztą internetową na adres redakcji lub przekazać do pani Anety Domurackiej w bibliotece szkolnej. Pamiętajcie o podpisaniu swojej pracy imieniem i nazwiskiem oraz podaniu klasy.

Anonimowych artykułów nie publikujemy. Zastrzegamy sobie prawo do skracania i zmian w przekazanych tekstach oraz do nadawania tytułów. Niezamówionych materiałów nie zwracamy.

Kalendarium kwietniowe:

- 1 – **Wielki Czwartek**
- **Prima Aprilis**
- 2 – **Wielki Piątek**
- **V rocznica śmierci papieża Jana Pawła II**
- 3 – **Wielka Sobota**
- 4 – **Niedziela Wielkanocna**
- 5 – **Poniedziałek Wielkanocny (Śmigus – Dyngus)**
- 7 – **Światowy Dzień Zdrowia**
- 12 – Dzień Czekolady**
- 13 – **Światowy Dzień Pamięci Ofiar Katynia**
- 18 – **Międzynarodowy Dzień Ochrony Zabytków**
- 21 – **Uroczystość poświęcenia Sztandaru naszej szkoły**
- 22 – **Święto Ziemi**
- 23 – **Światowy Dzień Książki**

Na zdjęciu: Pisanki wykonane przez uczniów klasy IV c

Wielkanocne motto na kwiecień

Nieważne, jak wiele razy upadałeś, ważne byś potrafił się podnieść po każdym upadku.

STOPKA REDAKCYJNA

Opiekun redakcji: p. Mariola Siedlecka

Redaktor prowadzący: Michał Domański

Sekretarz redakcji: Tamara Rochalska

Grafik: Laura Ploch

Zespół dziennikarski - uczniowie klasy IV c:

Michał Domański, Monika Gawart, Kamil Gawroński,
Natalia Janiak, Katarzyna Kujawska,
Adrian Mateusiak, Gabriel Marciniak,
Magda Nurzyńska, Laura Ploch,
Katarzyna Poncyłjusz, Tamara Rochalska,
Mikołaj Sijka, Weronika Skubiszewska,
Sandra Trzcińska, Weronika Wadecka, Adam Wójcik,
Patrik Wyrzykowski, Jakub Ziółkowski

Adres redakcji:

Szkoła Podstawowa nr 2
z Oddziałami Integracyjnymi im. Janusza Korczaka
ul. Narutowicza 21, 05 – 870 Błonie
tel. (022) 725-32-60

E- mail kontaktowy z redakcją: diamir72@o2.pl

Strona internetowa szkoły: www.sp2.blonie.pl